

«Μητροφάνης Γεηγοράς Δωδωναίου ἱερομόναχος.» Κατὰ Δημήτριον ἦτο' ποιητὴς καὶ ἱερογῆρυξ.»

Ὁ Ζαβίρας ἐν ταύτῃ σ. 439-442 παρέχει διήγησιν τοῦ Γεηγορά. περὶ τοῦ καὶ αὐτὸν γεγονότος θαύματος παρὰ τοῦ ἁγίου Δημητρίου: Καίποτε, γίγκει ὁ Γεηγοράς ἀπιδάθῃ «ἱεραρχικῶς» εἰς τὴν Μακεδονίαν παρὰ τοῦ πατριάρχου Ἰακώβου τοῦ Χίου καὶ ἀκλήνυσεν εἰς ἰνὰ χώραν τῆς μητροπόλεως Δράμας Ζήχραν θεγομένην. Κατὰ τὰ μεσάνυκτα ἐνδ' ἑορμαίοιο, «ἐπιδαντὸς ἄνδρες τοῖμοι», τὸν συνέλαβον καὶ τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ κρηττόριον θεγοντὸς ὅτι εἶναι καλίσμοπος καὶ «ἐπὶ τὸ προδοῦναι αὐτὸς τῇ βασιλεύῃ τῇ Γερμανίᾳ ἐπέισε παραγενέσθαι.» Ἀπεδιέχθη ἐν τῇ δικασίᾳ ἡ ἀθωότης τοῦ Γεηγορά, ἀλλ' ὁ διαβολὴς δὲν ἠδύνατο νὰ τὸν ἀπολύσῃ, διότι ἦτο, ἐξ αἰτίας ἱπποκρίσεως κατὰ τοῦ σουρτάνου Μωάμετ, «ἡ ἐξουσία πᾶσα καὶ τὸν ἀνόητον ὄχλον καὶ εἰς τὸν βουλόμενον πρᾶττων ὅσα περ αὐτὸν βούλοιο μιλήσῃ.» Ὁ διαβολὴς ἐξήλθοι τὸς μάρτυρας, καὶ τὸν παλαιοτέρων. Παρουσιάσθησαν ἄνω τῶν 40 ψευδομάρτυρες αὐτῇ.

ἔβριβαίωσαν ὅτε ὁ Γεηγοράς εἶναι καλὰ σμικρὸς καὶ αὐτὸν καλεδιεύσθαι καὶ θάνατον. Παρεδόθη
εἰς τὴν φρουράν καὶ ἐπειδὴ ἡδὴ ἦτο ἰσχυρὰς ἀνιχνύθῃ ἢ ἐνέκλεισται τῇ ποινῇ διὰ τὴν ἐπο-
μένην. Κατὰ τὴν νύκτα ἐκινήθη « πᾶντων ἀπορήσας, λίγην ὁ Γεηγ., ἀνίδραμον καὶ καὶ ἀμα-
χον δύναιεν τοῦ θείου καὶ θείας τὰ γόνυατα πρὸς τὴν γῆν τὸν ἅγιον Διμήτριον μετὰ δαυρύαν
ἐπικαλούμεν . . . ἔξελθὲν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ θανάτου. » Καὶ ὁ ἅγιος ἔλαμψε τὸ δαύμα,
τοῦτο ἔνεφανίσθη εἰς τὸν Γεηγοράν τὸν ἐνιθάρρυνε καὶ τὸν ἐβριβαίωσε ὅτε καὶ εἰς αὐτὸν
καὶ τὸν τοῦτο γένος οἰκιστὴς ἐν τῇ ἰδίᾳ φυλακῇ ὁ θεὸς ἔχαρισε τὴν ζωὴν. Ὁ
Γεηγοράς ἐξύπνησεν ἀμέσως τὸς θεούς καὶ ἐν τῇ διηγεσίᾳ οὕτως εἶδε « ἐν σχήματι Διμο-
φύκου ἐφθασέ τις, ἐπισυρόμενος » καὶ τὸν ἵππον τοῦ Γεηγορά καὶ τοῦ ἵππου: « ἀνάστηθι,
καὶ ἔλαβεν τοὺς νεανίσκους ἐπὶ τῇ τοῦ ἵππου καὶ ἀπελθε εἰς τὴν ὁδὸν σου. » Τὸ θαῦμα
ἔγινε τῇ 25 Οὐλαβρίᾳ 1687, καὶ διὰ τὴν αἰτίαν τοῦ δαύματος τοῦτου συνιέναι ἀποχρ-
θῆεν εἰς τὸν ἅγιον Διμήτριον. Τῇ 1715 ἔγραψεν ἱππὶ καὶ πρὸς τὴν ἰωάννην Στεφ-
νον βοεβόδα τὸν Καντακτζίην, ὅπως ἐξεδόθησαν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ περὶ ὀφθι-
κίων τοῦ παλαιάρχου Χρυσάνθου ὅπως αὐτοῖς, ὁ Μητροφάνης διωρδύσατο ὡσαύτως
καὶ τὸ τοῦ Νοταρίου περὶ τῶν παλαιαρχωνσάνων βιβλίον κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος. Ἐ-
πεὶ ἦσαν οὕτως μετὰ τοῦ 1721 καὶ ἵππικῶς, ὅπως θεωροῦμεθα εἰς τὴν
τοῦ Διμήτρου τοῦ ἰδίου τὸ σχεδιάσμα γραφέν. καὶ ἀναγινώσκου, γὰρ καὶ με-
τὰ τῇ δυνάμει γραφὴ καὶ τὰ τῶν πατέρων καὶ ἐκκλησιῶν ἐν τῇ συγγραμ-
ματι. »

